

przypadku sprzedaży tego terenu następuje uzupełnienie opłat do wysokości wymienionej w § 3; w razie sprzedaży części terenu uzupełnienie opłaty następuje w stosunku do sprzedanej części.

§ 5. 1. Obowiązek pokrycia kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych powstaje z dniem 1 stycznia roku następującego po oddaniu ulicy lub placu do użytku.

2. W stosunku do pozostałych urządzeń komunalnych, wymienionych w § 1, obowiązek pokrycia części ich kosztów powstaje z dniem podłączenia terenu przez właściciela do określonego urządzenia komunalnego.

§ 6. 1. W razie przeniesienia własności terenu przez dotychczasowego właściciela na rzecz innej osoby niż współmałżonek, wstępni lub zstępni obowiązek pokrycia kosztów wymienionych w § 5 ust. 2 powstaje z dniem sporządzenia aktu przeniesienia własności niezależnie od podłączenia się do tych urządzeń i obciąża nabywcę.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania w razie wykonania przez prezydium rady narodowej prawa pierwokupu lub wykupu.

§ 7. O wysokości kosztów określonych w §§ 2—4 obciążających właścicieli terenów (nieruchomości) orzeka organ do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium właściwej rady narodowej miasta lub osiedla.

§ 8. 1. Na wniosek właściciela terenu organ do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium rady narodowej miasta lub osiedla może zezwolić na pokrywanie kosztów określonych w § 7 w formie opłat rocznych, płatnych przez okres do 50 lat.

2. Przy wpłacie przez właściciela kosztów określonych w § 7 jednorazowo bez zamiany na opłaty roczne prezydium rady narodowej udzieli właścicielowi terenu bonifikaty w wysokości 20%.

3. Organizacje społeczne i spółdzielnie mieszkaniowe na swój wniosek pokrywają koszty urządzeń komunalnych w formie opłat rocznych w okresie 50 lat.

§ 9. Należność Państwa określona w § 7 podlega zabezpieczeniu hipotecznemu na terenie (nieruchomości) z ustalonym pierwszeństwem hipotecznym na równi z zobowiąza-

niami podatkowymi, bez względu na datę wpisu. Jeżeli teren (nieruchomość) nie ma urzędzonej księgi wieczystej lub księga zaginęła albo uległa zniszczeniu, zabezpieczenie może być dokonane przez złożenie decyzji, o której mowa w § 7, do zbioru dokumentów, ze skutkami jak przy wpisie hipoteki.

§ 10. 1. Jeżeli teren określony w § 1 jest przewidziany do wywłaszczenia, a stwierdzenie tej okoliczności znajduje oparcie w etapowym planie zagospodarowania przestrzennego, lub jest położony na obszarze przewidzianym do uznania go za obszar urbanizacyjny, właściciel tego terenu jest zwolniony od pokrywania kosztów wymienionych w § 1. Za przewidziany do uznania za obszar urbanizacyjny uważa się obszar, co do którego została powzięta uchwała wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) zawierająca wniosek o uznanie obszaru za urbanizacyjny, lub uchwała rady narodowej niższego stopnia w sprawie zwrócenia się do wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) o uchwalenie takiego wniosku.

2. Jeżeli nastąpi wywłaszczenie terenu (nieruchomości) lub przejście na własność Państwa z powodu uznania danego obszaru za urbanizacyjny, następuje zwolnienie dotychczasowego właściciela od obowiązku poniesienia nie splaconej części kosztów wymienionych w § 7.

§ 11. Obowiązek pokrywania kosztów objętych niniejszym rozporządzeniem odnosi się do tych urządzeń, które zostały oddane do użytku po wejściu w życie ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach.

§ 12. Organizacje społeczne i spółdzielnie budownictwa mieszkaniowego, które pokryły przypadające na nie koszty budowy określonego urządzenia komunalnego, nie uiszczają opłat za wprowadzenie tego urządzenia.

§ 13. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Gospodarki Komunalnej.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

224

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lipca 1962 r.

w sprawie zakresu działania Państwowego Inspektoratu Gospodarki Paliwowo-Energetycznej.

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150) zarządza się, co następuje:

§ 1. Państwowy Inspektorat Gospodarki Paliwowo-Energetycznej, zwany dalej „Inspektoratem”, jest organem Ministra Górnictwa i Energetyki do spraw gospodarki paliwowo-energetycznej.

§ 2. 1. Do zakresu działania Inspektoratu należy opracowywanie spraw z zakresu gospodarki paliwowo-energetycznej oraz sprawowanie państwowego nadzoru i kontroli w tym zakresie.

2. W szczególności do zakresu działania Inspektoratu należy:

- 1) opracowywanie projektów przepisów z zakresu gospodarki paliwowo-energetycznej,
- 2) wykonywanie kontroli przestrzegania przepisów i zasad w zakresie gospodarki paliwowo-energetycznej,
- 3) opracowywanie wymagań jakościowych dla poszczególnych rodzajów paliw i energii,
- 4) opracowywanie zasad stosowania poszczególnych rodzajów paliw i energii w podstawowych grupach zużycia,
- 5) analizowanie i opiniowanie bilansów paliw i energii,
- 6) opracowywanie programów oszczędności paliw i energii,

- 7) analizowanie i opiniowanie normatywów i wskaźników jednostkowego zużycia paliw i energii,
- 8) inicjowanie ograniczeń dostaw paliw i energii w okresach niedoboru,
- 9) wykonywanie funkcji państwowego nadzoru w zakresie użytkowania paliw i energii oraz eksploatacji urządzeń energetycznych,
- 10) stawianie wniosków w sprawie stosowania środków zmierzających do racjonalnego użytkowania paliw i energii oraz nakazywanie — zgodnie z obowiązującymi przepisami — stosowania odpowiednich środków w przypadkach zagrożenia bezpieczeństwa,
- 11) opracowywanie wymagań dotyczących maszyn i urządzeń energetycznych w zakresie zużycia albo przetwarzania paliw i energii,
- 12) stawianie wniosków w zakresie potrzeb maszyn i urządzeń energetycznych zarówno z produkcji krajowej, jak i z importu,
- 13) stawianie wniosków w sprawie zaprzestania użytkowania maszyn i urządzeń energetycznych pracujących nieracjonalnie,
- 14) stawianie wniosków w przedmiocie dopuszczenia do ruchu lub do obrotu urządzeń w przypadku niezgodności ich z warunkami technicznymi, ustalonymi ze względu na racjonalną gospodarkę paliwowo-energetyczną,
- 15) inicjowanie i stawianie wniosków w sprawie dokonywania inwestycji i modernizacji maszyn i urządzeń w celu racjonalnego użytkowania paliw i energii, a w szczególności urządzeń mogących służyć do wspólnego zaopatrywania w energię kilku użytkowników lub wykorzystania możliwości gospodarki skojarzonej,
- 16) opiniowanie zamierzeń inwestycyjnych w dziedzinie gospodarki paliwowo-energetycznej,
- 17) opiniowanie w zakresie ustalonym przez Radę Ministrów normatywów projektowania oraz projektów budowlanych pod względem wymagań racjonalnej gospodarki paliwowo-energetycznej,
- 18) prowadzenie prac analitycznych i badań nad gospodarką paliwowo-energetyczną,
- 19) opiniowanie planów postępu technicznego w zakresie użytkowania paliw i energii,
- 20) inicjowanie prac naukowo-badawczych w zakresie użytkowania paliw i energii,
- 21) inicjowanie i współpraca w dziedzinie zmian w systemie cen paliw i energii oraz urządzeń energetycznych, jak również zmian dotyczących stosowania innych bodźców ekonomicznych, mających na celu podniesienie racjonalności użytkowania paliw i energii,
- 22) popularyzowanie zasad racjonalnego użytkowania paliw i energii,
- 23) inicjowanie usprawnień działalności w zakresie remontów i konserwacji urządzeń energetycznych,
- 24) inicjowanie i prowadzenie działalności w zakresie doradztwa z dziedziny racjonalnego użytkowania paliw i energii,
- 25) inicjowanie działalności mającej na celu zapewnienie pokrycia potrzeb kadrowych w służbach energetycznych oraz podniesienia poziomu ich kwalifikacji,
- 26) sprawdzanie uprawnień kwalifikacyjnych osób zatrudnionych przy eksploatacji, konserwacji i naprawie urządzeń energetycznych,
- 27) występowanie z wnioskami lub orzekanie o karach pieniężnych, określonych przepisami o gospodarce paliwowo-energetycznej,
- 28) wykonywanie innych zadań z zakresu gospodarki paliwowo-energetycznej przekazanych lub zleconych przepisami szczególnymi.

§ 3. Główny Inspektor Gospodarki Paliwowo-Energetycznej współpracuje z zainteresowanymi naczelnymi i centralnymi organami administracji państwowej oraz prezydentami wojewódzkich (miast wyłączonych z województw) rad narodowych w sprawach związanych z gospodarką paliwowo-energetyczną.

§ 4. Inspektorat współdziała przy wykonywaniu swych zadań (§ 2) z właściwymi organami administracji państwowej, placówkami naukowo-badawczymi, stowarzyszeniami naukowo-technicznymi, związkami zawodowymi i innymi organizacjami zawodowymi.

§ 5. Pracownicy Inspektoratu i jego oddziałów terenowych przeprowadzają kontrolę przestrzegania przepisów i zasad w zakresie gospodarki paliwowo-energetycznej w zakładach przemysłowych, handlowych, usługowych i innych.

§ 6. Jednostki gospodarki uspołecznionej obowiązane są udostępnić Inspektoratowi niezbędne materiały, opracowania i informacje w zakresie gospodarki paliwowo-energetycznej.

§ 7. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Górnictwa i Energetyki.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

225

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU BUDOWNICTWA, URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 1 sierpnia 1962 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane budownictwa powszechnego.

Na podstawie art. 5 ust. 1 i art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 7, poz. 46) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 21 lipca 1961 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane budownictwa powszechnego (Dz. U. Nr 38, poz. 196) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ilekroć w rozporządzeniu została wymieniona ilość kondygnacji, należy rozumieć przez to kondygnacje nadziemne bez piwnic, suterenu i poddaszy — niezależnie od sposobu ich użytkowania. Pomieszczenia związane z produkcją przemysłową lub z produkcją artykułów spożywczych oraz pomieszczenia magazynowe — poprzedzielane ażurowymi stropami albo stropami posiadającymi otwory dla urządzeń techno-